

משנה שאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים, אלא ימותו ויקברו בקדושתן?

ומתריצין: **אלא אימא**, המקדיש את הטריפה עושה קדושה למיתה, ותקבר ולא תיפדה.

ורבי אושעיא אומר: המקדיש את הטריפה אינו אלא כמקדיש עצים ואבנים בלבד, ולא חלה עליה קדושת דמים ולא קדושת הגוף, ונפדית אפילו לאכילת כלבים.

תא שמע⁽¹⁶⁸⁾, הגמרא מביאה את משנתנו להקשות על שמואל:

שנינו במשנתנו: רבי אלעזר אומר: הכלאים ויוצא דופן וטריפה וטומטום ואנדרוגינום לא קדושין ולא מקדישין —

ואמר שמואל: לא קדושין בתמורה ולא מקדישין לעשות תמורה —

ותניא, אמר רבי מאיר: וכי מאחר שאין קדושין — מהיכן מקדישין? אלא, אי אתה מוצא אלא במקדש בהמה ואחר כך נטרפה —

ומדייקין: **טעמא**⁽¹⁶⁹⁾ כל הטעם שהיא קדושה, משום דהקדיש אותה שלא היתה טריפה, ואחר כך נטרפה —

הא, אבל אם היתה טריפה מעיקרא — לא נחתא לה קדושת הגוף, אלא קדושת דמים בלבד, כדברי רבי אושעיא —

וקשה על שמואל הסובר שחלה עליה קדושת דמים?

ומתריצין: **אמר לך שמואל**: קא⁽¹⁷⁰⁾ סבר ז"ל רבי אלעזר, כל היבא דלא חזיא לגופה, כל בהמה שאינה ראויה ליקרב, לא נחתא לה קדושת הגוף. ואילו חכמים חולקים עליו⁽¹⁷¹⁾, וסוברים שחלה עליה קדושת הגוף, ושמואל סובר כמותם.

הגמרא מביאה משנה [לקמן ל ב] להקשות על שמואל.

תנן: כל הקדשים שנעשו טריפה, אחרי הקדשתם — אין פודין אותן, לפי שאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים, אלא טעונין מיתה וקבורה בקדושתן.

ומדייקין: **טעמא**, כל הטעם שהן קדושין, הוא משום "שנעשו" טריפה אחרי היותן קדושין, הא, אבל אם היו טריפה מעיקרא, לפני הקדשתן — לא חלה עליהן קדושת הגוף כלל ופודין אותן —

הרי שלא חלה עליה קדושת הגוף, וקשה על שמואל?

ומתריצין⁽¹⁷²⁾: **דלמא**, יתכן לומר כי האי תנא סבר כדברי רבי אלעזר, שכל היבא דלא חזי לגופה — לא נחתא ליה קדושת הגוף. וחכמים חולקים עליו וסוברים שחלה עליה קדושת הגוף, ושמואל סובר כמותם.

הדרן עלך יש בקרבנות

172. גירסת ספרים ישנים [בשיטה מקובצת]: לא תשני "שנעשו" טריפה, אלא תני, צריך לשנות: שהיו טריפה, בשעת הקדשתם. ואיבעית אימא, לעולם דנעשו טריפה, ומני רבי אלעזר היא וכולהו.

168. גירסת רש"י, עיין בשיטה מקובצת ובהגהות הגר"א.

169. גירסת השיטה מקובצת.

170. גירסת רש"י והשיטה מקובצת.

171. דברי חכמים הם בתוספתא [פרק א הלכה ו].